

INSPIRATIE - 11 november 2017

ds. Willem van 't Spijker is predikant van de CGKv Hilversum

Gister las ik tijdens mijn persoonlijke Bijbellezing een vrije bewerking van een negrospiritual. De tekst luidde zo:

O medicijn van Gilead, / dat de gewonde helpt, / spreek weer door Jezus' machtswoord / dat geneest en overstelpt.

Ik zocht het oorspronkelijke lied op: There is a balm in Gilead to make the wounded whole.

Ik beluisterde het lied op Youtube en was diep geroerd – niet alleen door de prachtige stem van Paul Robeson (duidelijk een heel oude opname) maar vooral door de inhoud van het lied. Een balsem in Gilead – het is de verzuchting van Jeremia over het volk dat eigen wegen blijft gaan en zo zich het oordeel van God op de hals haalt. In het lied functioneert de verwijzing naar de woorden van Jeremia als refrein bij woorden over de helende en vergevende kracht van Christus, die door zijn Geest de uitgebluste en ontmoedigde mens doet herleven in moed.

Ik had mijn verhaal voor deze dag al klaar, maar besloot om er opnieuw aan te gaan werken.

Mijn bijdrage aan deze dag is een bijdrage vanuit het perspectief van de Christelijke Gereformeerde kerken. Het is een bijdrage op persoonlijke titel. De afgelopen tien jaar sprak ik verschillende malen op zowel de Landelijke vergadering als de generale synode als deputatenvoorzitter. Dat ik dat nu niet meer doe heeft te maken met besluiten van de synode van de CGK die door u en door mij betreurd worden.

Allereerst een hartelijke gelukwens met het feit dat deze dag er is – als begin van een mooi en beloftevol proces. Twee kerkfamilies die een zelfde oorsprong hebben maar die lange tijd van scheiding hebben doorgemaakt – en die elkaar weer gevonden hebben en willen herenigen! In een tijd van steeds verdergaande versnippering van de eenheid van het lichaam van Christus is dit een hoopgevend teken!

Vandaag is het de naamdag van Sint Maarten – afgelopen dinsdag was het de naamdag van Sint Willibrord, de apostel van de Nederlanden. De focus van die dag valt op de eenheid van de kerk. In de dagen van Willibrord was er nog maar één kerk – zelfs de grote scheur tussen Oost en West was er nog niet geweest! De eenheid van de kerk is allereerst en allermeeft gegeven met de Heer van de Kerk, die zijn boodschappers uitzendt in deze wereld.

Eén van de lezingen die op de naamdag van Willibrord gelezen worden is Jesaja 52: 7-10:

Iedereen wacht op het goede nieuws. Iedereen wacht op de snelle boodschapper die over de bergen komt. De mensen zijn blij als hij komt. Hij zegt dat er vrede komt, en dat God de mensen zal bevrijden. Hij roept naar de inwoners van Jeruzalem: 'Jullie God is koning!'

Ik kom daar straks op terug.

De CGK hebben een lange geschiedenis van gesprekken met uw kerken. Bij tijden waren dat zeer hoopgevende momenten, bij tijden waren de momenten reden voor zorg en verdriet. Er ontstonden al spoedig na de breuk in de jaren '60 plaatselijk goede contacten die leidden tot samenwerkende en samenwerkingsgemeentes tussen NGK en CGK. Als ik hier de namen noem van Lelystad, Almere en Nieuwegein dan heb ik het over gemeentes die altijd als één gemeente zijn opgetreden, vanaf het eerste begin van die gemeentes.

In 1998 werd een contact dat was gegroeid met de Gereformeerde kerken geformaliseerd in wederzijdse erkenning. Na die wederzijdse erkenning van de CGK en de GKV ontstond op plaatselijk niveau een groot aantal samenwerkende en samenwerkingsgemeentes.

Op dit moment zijn er op 85 plaatsen in ons land CGK's die officiële banden hebben met plaatselijke NGK's en GKV's of combinaties van beide. Daarnaast zijn er nog verschillende plaatsen waar goede contacten bestaan die de potentie hebben uit te groeien tot samenwerkende kerken. Op het gebied van diaconaat, zending en evangelisatie zijn er belangrijke banden en wordt er goed samengewerkt. Op het gebied van theologische vorming en opleiding waren er mooie plannen die nota bene door de CGK geïnitieerd werden.

Helaas hebben diezelfde CGK besloten daar niet meer mee verder te gaan. Voorwaar een teleurstellend besluit – dat niet alleen de opleiding raakt maar ook de onderlinge contacten op landelijk gebied en dat ook in menige plaatselijke CGK met zorg is ontvangen.

Uw gezamenlijke vergadering van vandaag zal zich vooral bezighouden met het proces dat moet leiden tot een vereniging van uw beide kerkverbanden. Er liggen voorstellen op uw tafel om een mooi besluit 1 te nemen en in vervolg daarop als besluit 2 een regiegroep in te stellen die het proces dat op gang moet gaan komen aan te sturen.

In dat proces van hereniging zult u die balsem van Gilead (het lied waar ik mee begon) nodig hebben – om ontmoedigden weer hoop te geven en gebrokenen te laten helen. De Avondmaalsviering van deze dag mag voor u werken als die balsem van Gilead. In het lied

over die balsem wordt gezegd: Als je niet kunt preken zoals Petrus, en niet kunt bidden zoals Paulus, dan kun je altijd nog spreken van de liefde van Jezus en zeggen: Hij stierf voor allen!

U viert vandaag die liefde van Jezus in het Avondmaal en spreekt er zo van. Zou van het herenigingsproces van uw beide kerken niet dat getuigenis kunnen uitgaan? Het zal in ieder geval een ondersteuning zijn van de boodschap van liefde die de kerk brengt.

Vanuit het perspectief van de CGK in het algemeen, van de 85-en-meer plaatselijke CGK's waar vormen van samenwerking bestaan wil ik op deze dag van Sint Maarten de diepe wens uitspreken dat in het proces dat u vandaag ingaat, wij een stukje van uw mantel mogen...

Met spanning volg ik daarom dit mooie proces in de hoop dat het voorbode van iets breders kan zijn. Als balsem van Gilead.

Willem van 't Spijker